

Zarzuty powołane przez skarżącą są podobne do zarzutów podniesionych we wspomnianej wyżej sprawie (naruszenie zasady równego traktowania i naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003).

Skarżąca twierdzi w szczególności, że Komisja przy obliczaniu kwoty bazowej grzywiny zastosowała bardziej rygorystyczne współczynniki odstrasżające, niż w stosunku do innych przetwórców hiszpańskich. Ponadto postępowanie skarżącej nie może zostać przypisane jej spółkom-matkom: Trans-Continental Corporation Leaf Tobacco, Standard Commercial Tobacco Corporation i Standard Commercial Corporation.

Podobnie, uważa ona, iż zostały naruszone wytyczne odnośnie metod ustalania grzywien, a także zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań, w zakresie w jakim Komisja nie wzięła pod uwagę okoliczności łagodzących, takich jak to, że po raz pierwszy badano sektor surowca tytoniowego, że skarżąca zaprzestała naruszeń z chwilą pierwszej interwencji Komisji oraz że porozumień nie stosowano w latach 1996 i 1997.

(¹) Dotychczas nie opublikowana w Dz.U.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2005 r. przez Agroexpansión, S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-38/05)

(2005/C 82/76)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 22 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga **Agroexpansión, S.A.** z siedzibą w Madrycie (Hiszpania), reprezentowanej przez Jaimego Folguereę Crespa i Patricię Vidal Martínez, adwokatów z Ilustre Colegio w Madrycie, przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich**.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie częściowej nieważności art. 3 decyzji Komisji z dnia 20 października 2004 r. i zmniejszenie wysokości grzywiny nałożonej na Agroexpansión;

- 2) obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W niniejszym postępowaniu zaskarżono tę samą decyzję, którą zaskarżono w sprawie T-24/05 Standard Comercial i inni przeciwko Komisji. (¹)

Zarzuty powołane przez skarżącą są podobne do zarzutów podniesionych we wspomnianej wyżej sprawie (naruszenie zasady równego traktowania i naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003).

Skarżąca twierdzi w szczególności, że Komisja przy określaniu wysokości grzywiny nałożonej na nią błędnie uwzględniła skonsolidowany obrót grupy przedsiębiorstw, na której czele stoi DIMON INC. Poza tym, AGREXPANSION należy do tej grupy dopiero od listopada 1997 r.

Ponadto, Komisja nie wzięła pod uwagę okoliczności łagodzącej, jaką jest fakt, iż skarżąca zaprzestała uczestnictwa w praktykach z chwilą, gdy dowiedziała się o środkach kontroli Komisji.

(¹) Dotychczas nie opublikowana w Dz.U.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2005 r. przez Calavo Growers of California przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa T-53/05)

(2005/C 82/77)

(Język, w którym została sporządzona skarga: hiszpański)

W dniu 24 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Calavo Growers of California, reprezentowanej przez adwokatów Enrique Armija Chavarri i Antonia Castána Péreza-Gómeza, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Calavo Growers of California wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 8 listopada 2004 r. wydanej w sprawie R 159/2004-1 oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 8 marca 2001 r. Luis Calvo Sanz zgłosił do rejestracji graficzny znak towarowy „CALVO” (nr 2.127.132) w celu odróżnienia towarów z klas 29, 30 i 31.

W dniu 21 grudnia 2001 r. Calavo Growers of California, skarżąca w niniejszym postępowaniu, wniosła na piśmie sprzeciw wobec ww. zgłoszenia, powołując się na słowny wspólnotowy znak towarowy „CALAVO” (nr 102.822) dla towarów z klas 29 i 31. Sprzeciw ten składał się z dwóch części. Pierwszą z nich stanowił formularz w języku hiszpańskim, w którym wskazane były: język postępowania w sprawie sprzeciwu, kwestionowane zgłoszenie, strona przeciwna i jej przedstawiciel, rachunek bieżący do uiszczenia opłaty i wcześniejszy wspólnotowy znak towarowy. Zaznaczono tam również, że sprzeciw jest oparty na „wszystkich towarach-usługach wcześniejszej rejestracji-zgłoszenia”, jak również na „wcześniejszym znaku i prawdopodobieństwie wprowadzenia w błąd”.

Druga część sprzeciwu zawierała rozwinięcie jego uzasadnienia. Tę część pisma sporządzono po angielsku.

W dniu 18 grudnia 2003 r. Wydział Sprzeciwów wydał decyzję nr 2927/2003, częściowo uwzględniającą sprzeciw wniesiony przez skarżącą. W decyzji tej nie uwzględniono twierdzeń w języku angielskim, gdyż nie zostały one przetłumaczone na język postępowania w wyznaczonym terminie.

Odwołanie, które zgłaszający wspólnotowy znak towarowy wniósł od tej decyzji, zostało rozpatrzone przez właściwą Izbę Odwoławczą, gdyż uznano, że Wydział Sprzeciwów nie jest właściwy do rozpatrzenia sprawy sprzeciwu wskutek nieuwzględnienia przez niego twierdzeń skarżącej dotyczących meritum sprawy z braku ich tłumaczenia na język postępowania.

Na poparcie swoich żądań skarżącą podnosi naruszenie art. 42 ust. 3 i 73 ust. 1 rozporządzenia WE nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego w związku z przepisem 20 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego.

Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2005 r. przez EDP-Energias de Portugal przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-87/05)

(2005/C 82/78)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 25 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga EDP-Energias de Portugal, z siedzibą w Lizbonie (Portugalia) reprezentowanej przez C. Botelho Moniz, R. García-Gallardo, A. Weitbrecht i J. Ruiz Calzado, lawyers przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 grudnia 2004 r. w sprawie nr COMP/M.3440 EDP/GNI /GDP uznającej koncentrację w wyniku której Energias de Portugal SA i ENI Portugal Investment S.p.A. przejęły łączną kontrolę nad Gás de Portugal SGPS S.A. za niezgodną ze wspólnym rynkiem;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania łącznie z kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja uznała za niezgodną ze wspólnym rynkiem koncentrację, w wyniku której strona skarżąca przejęła wraz z ENI Portugal Investment S.p.A. łączną kontrolę nad Gás de Portugal SGPS S.A., spółką, której działalność w sektorze gazu obejmuje wszystkie ogniwa sieci rozdziału i dostawy gazu w Portugalii.

Na poparcie swojego wniosku strona skarżąca podnosi po pierwsze, iż przeprowadzając postępowanie, które doprowadziło do przyjęcia zaskarżonej decyzji, Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji oraz uchybiła istotnym wymogom proceduralnym nie przyznając stronie skarżącej wystarczającego dostępu do rezultatów badania z punktu widzenia rynku zaproponowanych przez strony koncentracji zobowiązań oraz nie dokonując bezstronnego oraz starannego oszacowania zaproponowanych zobowiązań w czasie przeprowadzania oceny tegoż badania.